

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.88/2023/12. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. január 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2023. június 1. napján kihirdetett 17.B.218/2022/43. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi hivatkozása helyesen kábítószer-kereskedelem büntette (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 4. fordulat).

A vádlottnak az OBZ-nél vezetett számla4 számú folyószámláján tartott 290.423,- (kétszázkilencvenezer-négyszázhuszonhárom) forint és a M. B. Zrt.-nél vezetett számla3 számú folyószámláján tartott 2.308.882,- (kétmillió-háromszáznyolcezer-nyolcszáznyolcvankettő) forintból fennmaradó 706.882,- (hétszázhatyzer-nyolcszáznyolcvankettő) forint tekintetében mellőzi a vagyonekbebiztosítására történő lefoglalást.

Egyebekben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s:

[1] A Tatabányai Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával Terhelt1 vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetéseben (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg, ezért őt 9 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésként 9 év közügyektől eltiltásra ítélte annak megállapítása mellett, hogy legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú ítélet rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a vádlottal szemben vagyonekbebiztosítást rendelt el 293.000,- Ft erejéig, továbbá egy folyószámlán tartott 1.602.000,- Ft-ra, valamint 3 db mobiltelefonra és 2 db laptopra. Emellett 290.423,- Ft. valamint 706.882,- Ft folyószámlán tartott összeg tekintetében a zár alá vételt megszüntette, azonban ezen összegeket a vagyonekbebiztosítására lefoglalta. A továbbiakban rendelkezett még zár alá vétel megszüntetéséről, illetőleg az eljárás során lefoglalt kábítószer elkobzásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Fenti határozat ellen a vádlott és védője éltek fellebbezéssel a kiszabott szabadságvesztés enyhítéséért, illetőleg a vagyonekbevételek mellőzéséért.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.200/2023/1-I. számú átiratában a védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott, az eljárása során a törvényszék a perrendi szabályokat betartotta, a felülbírálat korlátozottsága folytán a megállapított tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, a megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen figyelembevette, azokat súlyuknak megfelelően értékelve tetтарыныос бűntетést szabott ki.

A vagyonekbevételek körében hozott rendelkezései is törvényesek, az elsőfokú bíróság megfelelő érveket hozott fel a kiterjesztett vagyonekbevételek alkalmazása mellett, annak megjegyzésével, hogy a vagyonekbevételek biztosítására a bankszámlákon fennmaradó összegek lefoglalása szükségtelen.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú ügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen elbírálvа a Tatabányai Törvényszék jogorvoslati kérelemmel támadott határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vagyonekbevételek biztosítása körében a lefoglalást mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[4] A terhelt meghatalmazott védője a fellebbviteli eljárásban előterjesztett írásbeli észrevételében kifogásolta, hogy az elsőfokon eljáró Tatabányai Törvényszék nem tett eleget a Be. 551. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének, az eljárási cselekményről felvett jegyzőkönyv nem tartalmazza azt, hogy a tanács elnöke felvilágosítást adott a fellebbezésre jogosultaknak a Be. 583. § (3) bekezdésében, 584. § (3) bekezdésében és az 590. § (3) bekezdésében foglaltakról. Ezen túlmenően a vádlott által bejelentett és a 43. számú jegyzőkönyvben foglalt jogorvoslati nyilatkozat, az abban bejelentett fellebbezés nem is egyértelmű, ugyanis az enyhítésre irányuló fellebbezésen túlmenően azt tartalmazza, hogy a teljes összeg tekintetében bizonyította az eljárás során, hogy a pénzek legális forrásból származnak. Ebből pedig az következik, hogy a vádlott a бűntетés enyhítését kérte ugyan, de változatlanul tagadta a kábítószer-kereskedelem бűntеттének elkövetését.

Utóbbiakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla gyakorlatára, illetőleg egyik határozatában kifejtettekre hivatkozással azon álláspont mellett érvelt a védő, miszerint a másodfokú bíróságnak az ügyben hozott elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felül kell bírálnia. Utóbbinak azonban a meghatalmazott védő az akadályát látta, mert az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdés d) és f) pontjában írtakat sem, mindez pedig azt jelenti, hogy a Győri Ítéltábla nincs abban a helyzetben, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét teljeskörűen felülbírálja. Utóbbiak alapján az elsőfokú bíróság ítéletének teljes egészében történő hatályon kívül helyezésére kell sort keríteni a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontjára alapozottan.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mind a vád, mind a védelem képviselője maradéktalanul fenntartotta az indítványukban foglaltakat, az utolsó szó jogán tett felszólalásában a terhelt az elsőfokú eljárás során előterjesztett védekezésével egyezően nyilatkozott, egyúttal csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett védői és terhelti fellebbezések tartalmára, a főügyészégi átiratban foglaltakra és a védelmi észrevételek tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban, az 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, melynek eredményeképpen megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, és a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[6] A rendelkezésre álló iratok alapján a felülbírálat során megállapítható volt, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során a perrendi szabályokat megtartotta, abszolút hatályú, illetőleg érdemi kihatású relatív eljárási szabálysértést azon eljárása sem sértett, hogy a jogorvoslatra történt kioktatás rögzítése mellett a tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmazta kifejezetten azt, hogy a tanács elnöke felvilágosítást adott a fellebbezésre jogosultaknak a Be. 583. § (3), 584. § (3) bekezdésében és az 590. § (3) bekezdésében foglaltakról.

A jogorvoslatra történt kioktatás magában foglalja a jogorvoslati joggal összefüggő valamennyi felvilágosítás megadását, ennek hiányát a közokirat tartalmával szemben a védelemnek a másodfokú eljárás során sem sikerült igazolnia, de még csak valószínűsíteni sem, így nem került sor annak bizonyítására, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a Be. 551. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének megszegésével járt el.

Mindemellett az azzal összefüggő védelmi és terhelti kifogás sem foghat hely, miszerint a jogorvoslati nyilatkozatokat az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte, azok tartalmát a jogorvoslati nyilatkozatok bejelentésekor nem tisztázta, azok nem voltak kellően egyértelműek. Az érintettek jogorvoslati nyilatkozatai előterjesztésére a kiszabott szabadságvesztés enyhítése érdekében és a vagyonelkobzás mellőzése céljából került sor, utóbbit a terhelt azzal is indokolta, hogy valamennyi intézkedéssel érintett összeg tekintetében álláspontja szerint bizonyította, hogy a pénzek legális forrásból származnak. Ugyanakkor a védelmi érveléssel szemben a kifejezetten a szabadságvesztés enyhítése érdekében történő jogorvoslati kezdeményezés mellett a vagyonelkobzás mellőzésére irányuló indítvány értelemszerűen nem jelenti egyúttal azt is, hogy a cselekmény elkövetését és bűnösségét tagadva a jogorvoslati kérelem lényegében a törvényes vád alóli felmentésre irányul.

Abból a tényből, hogy a vádlott az ügydöntő határozat kihirdetését követően a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte, az ezzel kapcsolatos részleges indokolása szövegéből és körülményeiből sem következik az, hogy változatlanul tagadta volna a kábítószer-kereskedelem büntetettét. Ugyanakkor ez utóbbira vont védelmi következtetés, hipotézis esetleges valóságából sem következik, hogy a vádlott ténylegesen a bűnösség megállapítását kívánta volna kifogásolni, amely megtételében az elégtelen felvilágosításadás akadályozta volna meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott által bejelentett, a 43. számú jegyzőkönyvbe foglalt jogorvoslati nyilatkozat határozott, és egyértelmű tartalmú, megfelel a Be. 584. § (1) bekezdésében írtaknak, nem volt szükség a vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati nyilatkozat védelem által utólag elvárt tisztázására, mindemellett pedig az sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta volna a Be. 551. § (3) bekezdésében írt kötelezettsége teljesítését.

[7] A fentiek szerint a másodfokú felülbírálat során az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül (a fellebbezési jognyilatkozatok tartalmuk szerinti helytálló értelmezése alapján teljes felülbírálatra nem kerülhetett sor), ezen túlmenően az ítéltábla a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[8] A másodfokú felülbírálat során összegzően tehát az a megállapítás tehető, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az érdemi perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az indokolási kötelezettségének megfelelő szinten eleget téve az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményt is, annak pótlólagos kiemelése mellett, hogy az irányadó egységes ítélkezési gyakorlat szerint a kábítószerrel kereskedés a kábítószer forgalmazásában haszonszerzésre törekedve történő megvalósítással, közreműködéssel kapcsolatos magatartásokat ölel fel, a kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások – rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvételek – által valósul meg, és nyilvánvalóan magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetőleg a fogyasztókhoz.

A kábítószer-kereskedelem rendkívül sokféle elkövetési magatartással valósítható meg, amely felöleli a lehetséges vevők felkutatásától kezdődően a kábítószer beszerzésén, feldolgozásán, készletezésén, raktározásán keresztül annak forgalomba hozatalát is, ideértve az összes ezzel összefüggő lehetséges tevékenységet, illetőleg magatartást.

Miután pedig a vádlott a megállapított tényállásból következően nyilvánvalóan anyagi haszon elérése érdekében folytatott adásvételek útján megvalósított elkövetési magatartás révén hozott forgalomba több személy részére, rendszeresen ismétlődő jelleggel kábítószer, és magatartását a jelentős mennyiség alsó határát lényegesen meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el, helytállóan került sor vele szemben a kábítószer-kereskedelem büntette megvalósításának megállapítására, az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés csak annyiban szorul kiegészítésre és pontosításra, hogy a terhelti cselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütközik, de a (3) bekezdés 4. fordulata szerint minősül jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének.

[9] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőket, ennek keretében a törvényszék által figyelembevettek túlmenően súlyosító tényezőként kellett értékelni azt a körülményt, hogy a vádlott a jelentős mennyiség alsó határának mintegy kilencszeresét kitevő mennyiségű kábítószerre követte el a cselekményét, az enyhítő körülmények sorában pedig az irányadó váddal szemben pusztán a kábítószerbirtoklás tekintetében történő beismerésnek rendkívül csekély a nyomatéka. Ugyancsak csekélyebb súlyú enyhítő körülmény, hogy jelentősebb mennyiségű kábítószer a hatósági fellépés folytán ténylegesen nem került forgalomba.

A fenti pontosítások mellett az elsőfokú bíróság az irányadó súlyosító és enyhítő körülmények nyomatékát túlnyomórészt helytállóan tárta fel és vette figyelembe, azokat a

súlyuknak is megfelelően értékelte, és összességében tetтарыыos szankciót alkalmazott. A törvényszék a speciális és generális prevenció követelményeit megfelelően szem előtt tartotta, amikor a terhelttel szemben – elsősorban a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt töltött hosszabb időre, a jelentősebb időmúlásra figyelemmel – az irányadó büntetési tételkeretből következő aktuális középértéknel lényegesen enyhébb mértékű végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki, emellett – a közügyek gyakorlására méltatlannak találva – mellékbüntetésre is ítélte a terheltet.

A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szankciókat összességükben, valamennyi bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőt egymásra hatásukban is értékelve, a büntetéskiszabási elvek szerint megfelelőnek találta, az alkalmazott joghátrányok mérséklésére ebből következően nem kerülhetett sor.

[10] Az alkalmazott vagyonekobbzás körében az elsőfokú bíróság részletesen és túlnyomórészt helytállóan indokolta döntését, ebben a körben a kiterjesztett vagyonekobbzás alkalmazásával összefüggésben is megfelelő érveléssel támasztotta alá határozatát, amelyet az általa lefolytatott részletes bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok is kellően alátámasztottak. A terhelt

a két hivatkozott bankszámlán szereplő összegek teljességére nézve nem tudta igazolni minden kétséget kizáró módon a pénzösszegek és utalások legális eredetét, összességében a törvényszék helytálló következtetést vont arra nézve, hogy a számlákra az általa megállapított mértékben a kábítószerfogyasztóktól is származó összegek érkeztek.

Fentiek alapján a kiterjesztett vagyonekobbzás körében hozott ítéleti rendelkezések is törvényesek azzal, hogy ezek jogszabályi alapját a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontján túlmenően a 74/A. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak is képezik, másrészt az elsőfokú bíróság által megjelölt 290.423,- Ft, valamint a M. B. Zrt.-nél vezetett számlán a fennmaradó 706.882,- Ft vonatkozásában a Be. 331. § (1) bekezdés a) pontja alapján a zár alá vétel feloldására került sor, miután pedig ezen utóbbi összegeket hatósági lefoglalás az eljárás során nem érintette, nem volt mód a Be. 323. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazására, ezen összegek a vagyonekobbzás biztosítására nem tarthatóak vissza, utóbbi rendelkezéseket tehát a másodfokú bíróság mellőzte.

[11] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva bírálta el az előterjesztett fellebbezéseket, és ennek keretében a Tatabányai Törvényszék fellebbezésekkel támadott határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűncselekmény minősítésének jogszabályi megjelölését és a vagyonekobbzással összefüggő egyes rendelkezéseket megváltoztatta, ezen túlmenően pedig az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával azzal hagyta helyben, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a kiszabott szabadságvesztésbe számította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig eltelt időt.

Győr, 2024. január 18.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2023. június 1. napján kelt, 17.B.218/2022/43. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. január 18.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke